

VIRKNINGEN AV HANS ØVERSTEPRESTELIGE TJENESTE

Bakgrunnsstoff 2 Mos 25,8; Matt 27,50.51; Apg 7,54-56; Hebr 6,19.20; 7,23-28; 8,1.2; 9.

Minnevers “Hovedsaken i det vi taler om her, er dette: En slik øversteprest er det vi har, og han har satt seg på høyre side av Majestetens trone i himmelen (*Hebr 8,1*).

“Det var ikke lenge etter skapelsen ... at Adam og Eva falt i synd. ... I kjølvannet av denne forferdelige krisen var Guds høyeste prioritet å gjenopprette menneskets stilling og trygge universets sikkerhet. Den eneste løsningen var at en av de tre i guddommen måtte dø – noe som allerede var bestemt i Guds råds forutviten (*se Åp 13,8*).

For å sikre menneskets medvirkning og samarbeid i dette store forehavendet sørget Gud for raskt å informere dem om planen. Samtidig innstiftet han et læremiddel som skulle sørge for at de alltid skulle ha det for øye både da og i kommende slektsledd” – Roy Adams: *The Sanctuary* (Review and Herald, Hagerstown, Md. 1993), side 17.18. Dette læremiddelet var selvsagt helligdomstjenesten.

Helligdommen ble sentrum for hebreernes gudstjeneste, og

gjennom dets gjøremål og seremonier pekte det tilbederne til de kosmiske realitetene bak menneskets frelse i den kommende Messias (se *Hebr 9*) og Kristi tjeneste i helligdommen i himmelen. Denne uken skal vi se på helligdommen i himmelen og Jesu tjeneste der.

SØNDAG**Hint fra den gamle helligdommen (2 Mos 25,9.40)**

Moses fikk beskjed om å bygge helligdommen etter det mønsteret som Gud hadde vist ham på Sinai-fjellet (2 Mos 25,9.40). Med en smule sunn fornuft burde vi kunne unngå å trekke den konklusjon at hver planke og spiker i møteteltet (og senere tempelet) hadde teologisk betydning, men vi bør likevel ta Det gamle testaments helligdomstjeneste og dets lærefunksjon alvorlig. Men vi får ikke så mye forklaring på symbolenes betydning – i de fleste tilfellene overhodet ingen. Men setter vi sammen det lille vi finner i Det gamle testamente med det vi har fra Det nye, kan vi få en ganske god forståelse av hovedtrekkene av visse sentrale sider ved det gamle helligdomssystemet og tjenesten som peker mot en større virkelighet.

Så som:

1. Morgen- og kveldsofferet (2 Mos 29,38-42; 4 Mos 28,1-6).
2. Skuebrødet og lysestakene (2 Mos 25,23.30.31.37)
3. Seremoniene på den store soningsdagen (3 Mos 16; Hebr 9,1-12)
4. Øversteprestens klær (2 Mos 28,6-21)

Morgen- og kveldsofferet symboliserer “at folket daglig helliget seg til Gud og at de stadig var avhengige av Kristi soningsblod” (*Alfa og Omega*, bind 1, side 326 (PP:352)). Mange av Det nye testaments henvisninger til brød antyder at brødet i møteteltet/helligdommen pekte frem mot Kristus (se for eksempel Matt 26,26; Joh 6,48-51). “Så vel mannaen som skuebrødene viste hen til Kristus, det levende brød som alltid er for Guds ansikt for vår skyld” – side 328-329 (PP:354). Og lysesta-

kene later til å peke hen mot ham som sa: “Jeg er verdens lys” (*Joh 8,12*). “Disse halvedle steinene på [overprestens] kjortel ... inneholdt navnene på Israels stammer, noe som ifølge Ellen G. White antyder at ... Likesom Kristus, som er vår øversteprest, bærer sitt blod frem for Far, bærer han enhver angrende troendes navn på sitt hjerte” (Roy Adams: *The Sanctuary*, side 38).

Til ettertanke **Se over den jordiske helligdomstjenesten så godt du kan. Hvordan hjelper den deg å forstå frelsesplanen?**

MANDAG

Alt pekte frem mot ham

Les Joh 1,29. Hva har det å si Johannes kaller Jesus “Guds Lam”?

Møteteltet i ørkenen stod sentralt i Israels gudstjeneste i flere hundre år. Og så lenge Israel forble tro mot Gud, betraktet de dette hellige byggverket som frelsens sted, stedet for forsoning mellom Gud og hans folk. De overnaturlige manifestasjonene som ledsaget innvielsen av bygningen (*se 2 Mos 40,34.35*) hadde gjort et uutslettelig inntrykk på dem som var vitne til dem.

Men den klare tilkjennegivelsen av Guds nærvær ved tempelets innvielse gav ingen antydning om byggets turbulente fremtid. Det ble fullstendig rasert av babylonerne, men senere gjenoppbygd, skjønt ikke med sin fordums stråleglans. Men det var dette tempelet Jesus kjente, det var her han kom og gikk. Og da Jesus døde på korset utenfor Jerusalem en fredag ettermiddag for 2000 år siden, var det i dette tempelets hellige indre at forhenget på mystisk vis ble spjæret i to, fra øverst til nederst (*Matt 27,51*).

“Det var tiden for kveldsofferet. Lammet, som var et symbol på Kristus, var ført frem for å slaktes. ... Men så rister og skjelver jorden, for Herren selv er nær. Med en spjærende lyd blir det indre forhenget i templet av en usynlig hånd revet i to fra øverst til nederst. Det stedet som en gang var fylt av Guds nær-

vær, ligger nå åpent for mengdens blikk. På dette stedet hadde den hellige sjekina dvelt. Her hadde Gud åpenbart sin herlighet over soningsstedet. ... Det aller helligste i den jordiske helligdom er ikke lenger hellig. Alt er redsel og kaos. Presten skal til å slakte offerdyret, men kniven faller ut av den kraftløse hånden, og lammet kommer seg unna. Forbildet har møtt virkeligheten i Guds Sønnens død. Det store offer er brakt. ... Det var som om en levende røst hadde sagt til dem som var til stede i templet: Nå er det slutt på alle slaktoffer og ofringer for synd. Guds Sønn er kommet som han har sagt i sitt ord” – *Alfa og Omega*, bind 5, side 310-311 (DA:756, 757).

TIRSDAG**Vår øversteprest (Hebr 7,25)**

I de første kapitlene av Hebreerbrevet hadde apostelen sagt en hel del om engler og deres stilling, om Moses og hans opplevelser i ørkenen, om Josva og Kanaans land, om profetene og Melkisedek. Men fra kapittel 8 vers 1 setter han ting i fokus:

Les Hebreerne 8,1.2. Hva er hovedpoenget i alt det apostelen har sagt så langt?

I de gamle israelittenes leir var det flere hindre mellom den vanlige israelitt og det innerste av helligdommen. For fysisk å få adgang ville det vært nødvendig å komme seg forbi prestene og levittene og de forbudte områdene som omgav det hellige området. Men nå, sier Hebreerbrevets forfatter, har Kristus, vår himmelske mellommann og øversteprest, åpnet en dør som gir fri adgang til selve den himmelske helligdommen, Guds tronsal. “La oss derfor frimodig tre fram for nådens trone, så vi kan finne barmhjertighet og nåde til hjelp i rette tid” (*Hebr 4,16*),

sier forfatteren. Jesus er vår talsmann i himmelen.

Vi vet ikke akkurat hvordan Jesu tjeneste for oss foregår, men Skriften lar oss få eksempler på uttrykk for denne tanken, skjønt fra en menneskelig synsvinkel. To av dem fant sted i Mose liv, i forbindelse med opprøret i Kadesj, og i forbindelse med gullkalven (*2 Mos 32,9-14.30-32*). Dette er dramatiske tekster. I den siste av disse henvisningene går Moses i forbønn for folket: "Å, om du ville tilgi dem deres synd! Kan du ikke, så stryk meg ut av boken som du skriver i!" (vers 32). Vi blir også vitne til slik prestelig forbønn hos Daniel (*Dan 9*) og i Jesu store bønn før sin lidelse og død (*Joh 17*).

Studer de følgende tekstene fra Hebreerbrevet som eksempler på hva vår himmelske øversteprest gjør for oss:

Hebr 2,18; 7,25; 8,3-10; 9,11-14; 10,11-17. Og fremfor alt, spør deg selv: Hvordan kan det tjene min vandring med Herren at jeg vet at Jesus gjør alt dette for meg? Hvordan kan jeg anvende disse løftene i mitt liv?

ONSDAG

Hva det betyr - I

Les Hebreerne 4,16. Hva er løftet til oss? Hva blir vi oppmuntret til å gjøre? Hva slags håp tilbys vi? Hvordan kan du anvende dette i ditt liv?

Har de en åndelig fordel, de som kjenner Jesus som frelser og øversteprest, fremfor dem som bare kjenner ham frelser? Dette spørsmålet skal vi ta opp i to avsnitt, men kanskje kan vi begynne med å merke oss hva Hebreerbrevet 9 rent generelt har å si om dette:

Kapitlet kan så klart leses på flere måter. En er en rent eksege-

tisk og lingvistisk tilnærming der man finner frem til meningen av ord og uttrykk og presser meningen ut av verset fra et rent akademisk ståsted. Men en annen fremgangsmåte er like gyldig, og den hopper i grunnen bukk over alt dette. Der ser man ikke bort fra det denne første fremgangsmåten har oppdaget, men man leser ganske enkelt kapitlet og merker seg hva det sier. Når vi gjør det, oppdager vi følgende om det foreliggende spørsmålet:

1. Det som skjedde i den første pakts tid (Det gamle testamenteres helligdomstjeneste) var bare av midlertidig natur. I seg selv kunne ikke ofringene og seremoniene føre til indre forandringer, men de pekte mot noe større.

2. Dette noe større er nå skjedd. Kristus er kommet. Han er den egentlige øverstepresten (*Hebr 9,11*). Da han trådte inn i helligdommen i himmelen, var det ikke “med blod av bukker og kalver, men med sitt eget blod gikk han inn i helligdommen én gang for alle og kjøpte oss fri for evig” (*vers 12*).

3. Under det gamle systemet oppnådde ofringene ytre resultater (*vers 13*), men de førte ikke til indre forandringer. Men Kristi blod når inn i vårt innerste vesen og renses “samvittigheten vår fra døde gjerninger, så vi kan tjene den levende Gud.” (*vers 14*).

4. Kristus døde én gang for vår skyld, og nå står han fremfor Gud som vår øversteprest. (*vers 24-28*).

Til ettertanke Les gjennom Hebreerne 9. Hva er kjernen i det budskapet vi finner her? Hvilke løfter finner du som virker spesielt oppmuntrende på deg?

TORSDAG

Hva det betyr -2

Når vi kjenner og tar imot Jesus som vår øversteprest, burde det gjøre oss vennlige og rause og tålmodige, slik han var det mot oss. Det burde gjøre oss milde og imøtekommende, slik han har vært det mot oss. Og det burde gjøre oss rettskafne og evig taknemlige for det store offeret som ble brakt på våre vegne. Men

enhver adventist som har hatt noe med kristne fra andre trosretninger å gjøre vil måtte innrømme at de er like vennlige og milde og tålmodige og rause og rettskafne. Så hva har det å si at vi har “vårt helligdomsbudskap”?

Det har nok noe å gjøre med troskap og trofasthet. Da forfatteren av Hebreerbrevet ville befestet leserne i troen, tydde han til helligdomstemaet.

Les Hebreerne 10,19-25. Hva er det praktiske budskapet vi her får – et budskap som burde få påvirke vårt liv og hvordan vi forholder oss til andre?

Hebreerbrevet ber oss komme frem for “nådens trone” (*Hebr 4,16*). Dette har mange implikasjoner, men en av dem henvender seg direkte til det spørsmålet vi ser på nå. Gjennom Jesus er veien blitt åpnet så vi kan komme frem for Gud i helligdommen i himmelen. Og når vi ved troen følger Jesus inn i helligdommen, får vi ikke bare sjelen rensset ved hans store nåde, men vi opplever også en ny anvendelse for hans uforanderlige lov (*se Hebr 8,10*). Denne transaksjonen, som er så betydningsfull i forbindelse med det adventistene kaller “den store strid mellom godt og ondt”, viser hva helligdomslæren betyr for oss. Ved troen trer vi i full forvissning inn i det hellige stedet der Jesus gjør tjeneste. Og der, mot alle odds, holder vi fast på ham som ved sitt uutslettelige løfte er symbolisert med paktskisten, den levende Guds egen trone, som er grunnlagt på rettferd og nåde. Med denne forankringen lar vi oss ikke drive omkring til vi får et syn på loven som får oss til å forkaste Guds hellige sabbat, og heller ikke til en evolusjonær oppfatning av altets tilblivelse som vil rive Gud ned av universets trone. Helligdomslæren blir altså et vern mot opprør og sikrer Gud en trofast rest i en verden i opprør.

FREDAG**Videre studium**

Les *Alfa og Omega*, bind 7, side 356-358 (GC:423-426) og *Alfa og Omega*, bind 1, side 324-332 (PP:350-358).

“Emnet om helligdommen ble den nøkkelen som løste problemet omkring skuffelsen i 1844. Det åpenbarte et fullstendig, sammenhengende og harmonisk system av bibelske sannheter som viste at Gud hadde ledet den store adventbevegelsen, og hans folk ble klar over sin situasjon og sin oppgave.” – *Alfa og Omega*, bind 7, side 356 (GC:423)

“Jeg ... ser på helligdommen i himmelen som Guds bolig, setet for hans styre, universets knutepunkt. Som sådant har det alltid eksistert. Men da mennesket falt i synd, antok det ytterligere en funksjon, nemlig løsningen på det kosmiske opprøret og universets sikkerhet. Det er slik vi tenker når vi betrakter det gamle helligdomssystemet. Vi ser det som i et uklart speil i tjenesten for å utrydde synden” – Roy Adams: *The Sanctuary*, side 71.

“Jeg ser ikke for meg en tom helligdom i himmelen. Guds trone, hvordan den nå enn ser ut, er der, og den er omgitt av utallige engler. Men fra vårt synspunkt er det aller beste at vår fullkomne øversteprest, selveste Jesus Kristus, er der! Med ham er den full! På våre vegne står han for Guds trone! Og det er nok for meg! – side 71.

Spørsmål til drøftelse

- 1. Hvordan stemmer vår forståelse av dommen før Jesu gjenkomst med vår forståelse av Kristus som vår øversteprest i helligdommen i himmelen? Hvorfor bør dommen være en integrert del av vårt budskap om helligdommen? Og hvordan kan vi forkynne dommen som en del av det glade budskap om Jesus som vår stedfortreder i dommen?**
- 2. Hva betyr sannheten om Kristi øversteprestelige tjeneste for deg personlig? Hvilke(n) erfaring(er) fra ditt eget liv har beriket deg åndelig?**

- 3. Se over ukens studium og lag en liste over alle de fordelene vi har av at Jesus er vår øversteprest. Ta den med på sabbaten og snakk om hva disse fordelene har å si og hvordan de burde påvirke vårt liv som enkeltmennesker og som en menighet. Hvordan kan vi utnytte disse løftene bedre med tanke på å fremme vårt vitnesbyrd og vår misjon i verden?**